

SMÍCHOVSKÝ

Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 – Smíchov

ZPRAVODAJ

13. ZÁŘÍ 2025

Číslo 1279/ Ročník 25

**ROZLOUČENÍ SE
SOŇOU SÍLOVOU,
VERNISÁŽ
FOTOGRAFII**

269 EPIŠTOLA
KDYŽ POTKÁŠ
SOŇU ...

**VÍT VURST
IDENTITA,
KTERÁ ZŮSTÁVÁ
ŘÍMANŮM 8, 14–17**

BOHOSLUZBYONLINE.CZ
INTERNETOVÉ VIDEO PŘENOSY ZÉ SMÍCHOVA

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

10:00 hodin

Křeslo pro hosta – vede Milan Müller

- Přivítání
- **Společné chvály**
„Vzdej dík Bohu, rád tě má“
Žalm 48, 11-15 - biblický text
- Presentace fotografií
- **Křeslo pro Soňu** – moderuje Barbora Bezděková
- **Sborová oznámení**
- Píseň KD *„Ježíši, dávno už to vím“*
- Modlitba
- Sbírka pro potřeby sboru
- **Příběh pro děti** – Soňa Sílová
- Sborová píseň - *„Chválím tě“* - Smíchovský pěvecký sbor
- **Čtení textu Bible** – *Římanům 8, 14–17*
- Tichá modlitba
- **Kázání – Vít Vurst**
Téma: „Identita, která zůstává“
- Chvilke ke ztišení – *„Nade vši mocí“* – Pavel Bláha, Jan Kubík
- **Poděkování a rozloučení za sbor se Soňou Sílovou**
- **Promluva Soni Sílové**
- Společná píseň č. 7 *„Chvalte Pána“*
- **Modlitba a požehnání**–Vít Vurst, kazatelé a starší sboru
- Společná píseň č. 280 *„Králi věčný, žehnej nám“*
- Soukromé tiché modlitby a rozjímání vsedě

13:30 hodin

Vernisáž fotografií

Soňa Sílová – kazatelka s fotoaparátem - vede Jitka Michalcová

Oznámení

-Přejeme požehnanou sobotu všem, kteří navštívili náš sbor.

**-Dnes, 13. 9., bude kázáním sloužit bratr Vít Vurst.
Součástí bohoslužby bude rozloučení s kazatelkou Soňou Sílovou.**

**-Dnes odpoledne od 13³⁰ hod se uskuteční vernisáž ve foyeru sboru
„Soňa Sílová – kazatelka s fotoaparátem“**

**-Příští sobotu, 20. 9., bude slovem z Písma sloužit bratr Roman Buchtel.
Kazatel v nástupní praxi v letech 2010–2012 na Smíchově.**

**-Za dva týdny, 27. 9., budeme slavit Památku Večeře Páně s agapé.
Slovem bude sloužit bratr Václav Vondrášek.
Tato sobota je sobotou sbírky 13. soboty.**

**-V sobotu, 20. 9., se uskuteční setkání Služby žen na téma
„Naše posilující životní zdroje a prameny pohody“ od 14⁰⁰ hod ve sboru.**

-V neděli, 21. 9., se uskuteční výlet T. O. M. „Klánovickým lesem“

**-Prosíme, myslíme na svých modlitbách na sestry a bratry,
kteří jsou nemocní nebo prožívají různé nemilé životní situace.**

**-Připojte se k nám v měsíci září a myslíme na svých
modlitbách na: *za nemocné.***

-Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel.

V období 14. – 20. 9. 2025 oslaví narozeniny:

Miškovský Luboš (14.9.); Chimincová Lenka (15.9.); Žižka Robert (16.9.);
Bartošová Eva (17.9.); Müllerová Jamila (20.9.)

Přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

P.S. Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

Pravidelné sborové sbírky

QR Platba - Misie

Účel: sbírka misie
Bankovní účet: 5053339/0800
Variabilní symbol: 11106

Účel: sbírka pro sbor
Bankovní účet: 5053339/0800
Variabilní symbol: 777

QR Platba - Sbor

Kazatelská epištola Smíchovským - 269. kapitola

KDYŽ POTKÁŠ SOŇU ...

Dnešní sobota se ponese v duchu loučení se Soňou, naší kazatelkou. A já využiji tuto epištolu k menšímu zavzpomínání, protože Soňa je jedna z klíčových postav v mém příběhu na cestě k Bohu. Vedla totiž vyučování biblických hodin před křtem a studium knihy Zjevení, které následovalo.

Dodnes si pamatuji, jak rád jsem na hodiny chodil a jak mě bavilo poslouchat Sonin výklad. Vždy odpovídala na otázky s trpělivostí a věcností jí vlastní. Dokonce nic nenamítala ani ve chvíli, kdy jsem potřeboval vzít na hodinu psa, přestože pak musela luxovat celou kazatelskou místnost. I nyní rád poslouchám její kázání, v nichž vždy najdu nový pohled nebo zajímavou myšlenku, o které můžu dlouze přemýšlet.

Soňa je mi vzorem nejen v umění naslouchat, ale celkově v kazatelské práci a přístupu k lidem. Jsem rád, že mě provázela a stále provází na cestě víry zrovna ona, člověk se srdcem na pravém místě, který druhým dokáže předávat sílu, útěchu i inspiraci.

Váš kazatel v nástupní praxi, Daniel Šmíd

SOBOTNÍ ŠKOLA

Téma 3. čtvrtletí 2025: EXODUS

Lekce 11: Selhání a Mojžíšova přímluva

Základní verš

„Když Mojžíš přišel nazpět, vypravoval lidu všechna slova Hospodinova a předložil mu všechna právní ustanovení. Všechn lid odpověděl jako jedněmi ústy. Řekli: ‚Budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil.‘“ (Ex 24,3)

Hlavním tématem desáté lekce bude ratifikace smlouvy mezi Bohem a Izraelem na Sínaji, která byla zpečetěna čtením Božího slova a prolitím krve oběti. Následně pak uvidíme, jak měl vypadat v dalších dnech a letech život podle této smlouvy.

- Ex 24,1–8: Potvrzení smlouvy skrze Boží slovo a krev (neděle)
- Ex 24,9–18: Setkání s Bohem na hoře (pondělí)
- Ex 24,3; Ez 36,26–28: Lidská poslušnost smlouvy jako Boží dar (úterý)
- Ex 25,8.9: Boží touha přebývat uprostřed jeho lidu (středa)
- Ex 31: Svatyně a její symbolika (čtvrtek)

Otázky:

- Jakou smlouvu nabídl Stvořitel Izraeli?
- Proč byla součástí uzavření smlouvy i hostina?
- Jak si představuješ to „naplnění Božím duchem“?

PDF lekce: <https://sobotniskola.casd.cz/lekce/PDF/aktualni/11pdf>

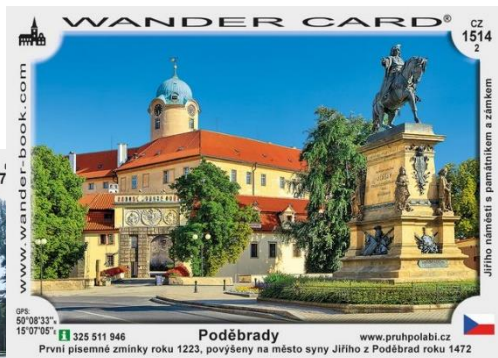
V tomto čtvrtletí otvíráme témata sobotní školy v pořadu Bible pro dnešek – pořad HopeTV inspirován tématem lekcí sobotní školy <https://sobotniskola.casd.cz/bible-pro-dnesek/>

Studium každý pátek od 20 hodin na adrese <https://meet.google.com/pkn-hzjb-nja>

Luděk Bouška

Zveme vás na výlet s Petrklíčem

Zveme vás na druhý letošní celodenní výlet, který organizuje Komunitní

centrum Petrklíč, a **který proběhne v neděli 21. 9. 2025.** Vyrazíme autobusem **do Poděbrad**, kde si projdeme lázeňskou kolonádu,

ochutnáme léčivý pramen a podíváme se na známé květinové hodiny. Čeká nás také prohlídka Polabského muzea Poděbrady, které nás seznámí s krajinou i historií Polabí a sklářskou i lázeňskou historií města Poděbrady. V Poděbradech se také naobědváme. Odpoledne, pokud nám to počasí dovolí, nás čeká projížďka na výletní lodi Blatnice do nedalekého Nymburka. Z něj už nás autobus doveze zpátky do Prahy.

Odjezd bude 21. 9. v 9:00 hod. z autobusové zastávky Na Knížecí a návrat na stejné místo kolem 18:00 hod. Až na část expozice Polabského muzea je celý program bezbariérový. Pokud víte, že potřebujete nebo byste ocenili vozík a nemáte svůj, dejte nám prosím vědět, abychom zajistili jejich dostatek. Pokud máte svůj, určitě si jej vezměte s sebou a také prosím dejte vědět, jestli byste na výletě ocenili dobrovolnickou pomoc. Účastnický poplatek je 100 Kč jako příspěvek na dopravu. Jinak je vše, včetně oběda, hrazeno Petrklíčem.

Na výlet se přihlaste předem na e-mail dobrovolnici@petrklice.cz nebo na telefonní číslo +420 731 274 242.

Těšíme se na vaši účast.

Richard Klíma

K ZAMYŠLENÍ

ZNEPOKOJIVÉ TOUHY ČECHŮ A SLOVÁKŮ

Nedávná zjištění z reportu GLOBSEC Trends 2024 odhalují znepokojivé touhy lidí žijících ve střední Evropě, zejména mezi Čechy a Slováky. Přestože oba národy žijí desítky let v demokratických systémech, významná část populace si umí představit návrat k totalitnímu režimu.

Až 33 % Čechů a 36 % Slováků si umí představit, že by totalitní systém bez pravidelných voleb byl vhodnou formou vlády v jejich zemích. Tento postoj odhaluje frustraci z fungování současných demokratických institucí, zejména na Slovensku, kde se zvyšuje rozčarování z politické nestability a ekonomického stavu. I když 69 % Slováků by takový režim odmítlo, u části populace se objevuje touha po silné, centralizované autoritě.

Ani Češi, kteří mají podobně jako Slováci nepříjemné zkušenosti s autoritářskými režimy, nejsou imunní vůči tomuto trendu. Ačkoli 65 % Čechů odmítá myšlenku totalitního systému, třetina populace by si jeho návrat dokázala představit. Zároveň však 93 % respondentů uznává důležitost života v liberální demokracii, kde jsou chráněna individuální práva a svobody. Podpora NATO (82 % v ČR, 69 % na Slovensku) a EU (71 % v ČR, 72 % na Slovensku) zůstává silná, přestože roste nostalgie po stabilní, i když represivní, minulosti.

Pro srovnání – v Estonsku a Lotyšsku, které byly součástí totalitního Sovětského svazu, by zavedení totalitního režimu přivítalo pouze 5 až 8 % populace. V Polsku, které má také zkušenost s totalitní minulostí, je to 17 %, v Maďarsku a Litvě 10, respektive 8 %.

Tato data ukazují, že nárůst nostalgie po autoritářství nemusí být jen odrazem minulých zkušeností, ale také reakcí na současné obavy a ekonomické problémy. Zjištění z GLOBSEC Trends 2024 by měla sloužit jako zdvižený prst pro politiky a občanskou společnost ve střední Evropě. Navíc se ukazuje jako nezbytné hledat cesty, jak zabránit dalšímu šíření těchto tendencí.

Zdroj časopis Za obzorem č. 12

Adventisté sedmého dne v komunistickém Československu -část 4

Pavel Jadloviský

ROZHOVORY S PERZEKOVANÝMI ADVENTISTY – RESPONDENTY

Miloslav Bláha

Vykonával kazatelskou práci do roku 1951 v Hradci Králové spolu s kazatelem Šurmanem, kdy musel tuto práci opustit z důvodů zásahu státní moci proti malým církvím. Tato snaha státu měla za cíl snížit počet duchovních v církvích. Tento zásah pocítila Církev adventistů sedmého dne na našem území celoplošně. Bláha uvádí z tohoto opatření následující:

„Prostě dva kazatele nás tam nechtěli mít. Přece nepůjde on před duchodem z toho pryč. Tak to stejně zůstalo na mně. Většina z nás mladejch kazatelů jsme museli opustit tuhle práci kazatelskou a přešli jsme v rámci přeřazení administrativních sil do výroby.“

Další formu perzekuce prožil Bláha při druhém nástupu do vojenské služby, kde byl povolán k 53. PTP do Libavé na Moravě. Bláha strávil v PTP jeden a půl roku. Nebylo však výjimkou, že mnozí strávili v PTP i tři roky, než bylo PTP zrušené v roce 1954, poněvadž stát zavedl tzv. výjimečná vojenská cvičení, na která byly povolány nespolehlivé osoby pro stát, převážně s klasifikací „E“, a to i ti, kteří byli tzv. „nevojáci“ – bez branné povinnosti. Byl i určen věk, a to od 17 do 60 let. K tomu Bláha uvádí:

„Takže tam byli takový strejcové přes 50 let, povolání na cvičení, který nemělo, jak se říká, určenou dobu. Dokud nebudeš převychovanej, tak budeš bruchet. Já jsem tam byl půldruhýho roku, protože mě zavřeli.“

Tito lidé se tak stali pro stát levnou pracovní silou a byli izolováni od běžného života. Z Rajhradu byla většina duchovních přesunuta do Ostravy, kde pracovali v dolech. V Ostravě měl velitel praporu řeč před vojáky, kde se zmiňoval o Bláhovi:

„soudruzi definujte mně svobodu. Já vám řeknu, jak si to představuje takovej adventista. Ten prostě v sobotu nebude dělat a zapomíná, že pravá svoboda je ta, kde moje osobní svoboda nezasahuje do svobody druhýho.“

Fáral v Orlové. Žádal o volné soboty na šachtě u svého mistra – „naddůlního,“ který jeho žádosti vyhověl. Většinou Bláha chodil na sobotní noční směny, aby tím splnil požadavek práce v sobotu. Jednou však v sobotu dopoledne byl přistižen na ubikaci: *„v sobotu na mě přišli, když ‚šmejdili‘ po cimrách. A řekli mi: jak to, že nejste... No, a tak se to prozradilo.“*

Celá věc se dostala až k soudu a Bláha byl tři měsíce ve vazbě na Špilberku, do doby, než byl vynesena rozsudek. Ve vazbě se setkal s jedním adventistou ze Slovenska, který však nebyl kazatelem. Ve vazbě byl Bláha také se 14 svědky Jehovovými, kteří odmítali vojenskou službu. Po třech měsících byl Bláhovi oznámen rozsudek:

„za vyhýbání se služební povinnosti jeden rok. Na to byla hned amnestie, zemřel prezident Gottwald a Zápotocký, který nastoupil, dal rok amnestie. Takže akorát se mně to amnestovalo, vztahovalo se to i na mne.“

Na novém působišti si Bláha zpočátku vyjednával úspěšně volnou sobotu, ale během čtvrtého týdne odmítl nastoupit v pátek na noční směnu a hned byl předveden k veliteli roty, nadporučíku Františku Rýcovi, který mu dal rozkaz, aby nastoupil ke směně:

„On mi říkal: opakujte mi rozkaz! Já jsem mu přesně zopakoval rozkaz. On říkal: tak čo, pôjdete alebo nie? Já říkám: soudruhu nadporučíku, já nemohu! On se tak podíval na četaře, který tam byl a říkal mu: súdruh čatar, odvedte vojína do veznice! Dostal jsem na to paragraf od pěti do deseti let. S přihlédnutím k dobrému výkonu na šachtě a k dosavadnímu chování vyfasoval jsem šest let a ztrátu občanských práv na sedm let.“

Bláha byl poslán do Jáchymova na důl Eliáš, kde pokládala koleje ve hloubce více jak 200 metrů. Jejich práce spočívala v tom, že jedna parta dělala odstřel, zatímco „Bláhova parta“ prodlužovala větrání, zakopávala pražce a pokládala koleje. Zde měl jistou výhodu v tom, že byl vlastním pánem své práce, v pátek chodil na denní a v sobotu na noční a tím splnil „požadavek,“ že sobotní směnu měl. Většinou měl jednoho až dva pracovníky ke své práci. Dostal spolupracovníka jménem Matyáš:

„...co je teď naším bratrem, ten vrah, co jsem líčil ve své knize. Ten vytrpěl strašně pro sobotu, možná, že nikdo z adventistů tolik, jako on, ještě neadventista. Heleď se, ten Vojta, ten vrah, toho dokonce kvůli sobotě přibíli za podrážky k prahu a musel tam stát na slunko. Ten zkusil, vytrpěl toho až až.“

Později jim do party přidali Jaroslava Schwarze z Kašperských hor, který omylem přešel hranice a při cestě zpět byl zadržený. Byl odsouzen jako špión. Jenže po čase Bláha musel i na odpolední směnu v pátek. Když začal západ slunce v pátek (pozn. autora: podle odhadu, protože hodinky nikdo neměl po celou dobu pobytu v táboře), zašli všechny tři na opuštěné místo, Vojta a Jarda se ptali:

„aké to musí, byť krásne medzi vami, keď sa zídete ako mládež. Chtěli vyprávět tohle to.“

Bláha pouze tímto způsobem hovořil o Bohu lidem, o kterých věděl, že jej neudají, neboť bylo zvykem, že na cimře byl obvykle „bonzák“, který udával a bachaři tak „postiženého“ poslali rovnou do korekce. Na jáchymovsku měli betonovou korekci se sníženým stropem, a když Vojtu poslali do korekce,

„na beton mu nalili vodu, musel tam stát shrbeně, protože se narovnat nemohl, bylo to tak schválně postavený. Bylo to nízký, prostě bunkr. Sednout si nemůžeš, lehnout taky ne, co jsi tam mohl dělat? Chodit to nešlo, kvůli té vodě. To bylo utrpení.“

Mnoho vězňů takto zažívalo nelidské zacházení. Z Jáchymova byl Bláha převezen na Mírov spolu s dalšími faráři.

„Tehdy nás faráře převezli z Jáchymovska na ten Mírov. Já jsem s nima strávil akorát jednu noc, co nás přivezli takhle pozdě večer. Asi jsme byli v šestém patře pod zemí, pořád jdeš po schodech a nevíš, kdy to končí. Tam pak byly šest metrů silný zdi, neboť ten ‚zámeček‘ je postaven ve svahu. Tam bylo okno, katr a teď byla chodba a zase katr a zase dveře, kterýma se chodilo. Když to okno na tebe otevřeli, tak to na tebe fučelo a nedalo se nic dělat. Byly tam takové tři pryčny vedle sebe, byly holý, nic na nich, jen desky. A nás tam přišlo asi 14 farářů a těch 14 farářů nás leželo na těch třech pryčnách na boku. Ráno nás roztřídili, že nevím, co s kterým farářem se stalo, nevím.“

Na Mírově jich bylo 14 na světnici. Zpočátku odděloval staniol od papíru, později lepil sáčky, a nakonec také přebíral třešně pro Frutu.

„Já jsem tam seděl s nějakým hrázným, té velké přehrady na Českomoravské vrchovině, s bývalým brněnským starostou, tam seděla protektorátní vláda, bývalá, a taková ta smetánka. Pracovali jsme za 20 haléřů na den. Odsud jsem byl propuštěnej na podmínku 26. 7. 1956. Samozřejmě bez občanských práv a teď jsem znova čekal, že mě znova zavolají na vojnu. Jenomže mě neměli kam zavolat, když PTP zrušili.“

Výdělky odsouzených byly směšné, stát tak využíval jejich levné pracovní síly ke splnění svých norem i za cenu nelidského zacházení s vězni. Autorovi odpověděl na otázku, co jej ve vězení posilovalo, následující:

„Víš, co mě posilovalo ve vězení, to píšu v té knížce. Měl jsem na Cejlu v Brně po soudě návštěvu. Představ si třicet metrů dlouhá chodba, tam byly někde dveře, kde se pohybovali bachaři, a teď měli to dvakrát přepažený katrem, jeden byl asi tři metry. Tam seděl bachař. Tam přivedli moji manželku i s maminkou. Já jsem měl povolenou návštěvu i otce i syna. Tenkrát byl ještě Pavel malej, protože ho tam přinesli v náručí. Teď jsme se bavili a oni mi nesměli předat ani zubní pastu, bylo to zrovna v době měny a já jsem neměl ani na zubní pastu, to bylo v tom roce 1952. Teď si představ, že manželka říká tomu bachařovi: prosím vás, měli jsme povolenou návštěvu i otce a syna, manželka tam byla s mojí maminkou. Syn je tamhle s tatínkem na konci chodby, za dveřma. Mohli bychom syna manželovi ukázat? Ten bachař se tak na ni podíval a říkal: nedělejte tady z toho divadlo! Manželka, když se loučila se mnou, tak na ty tři metry, přes toho bachaře mně říká: drž se, o nás neměj starost, zůstaň věrný! To tě strašně posiluje. Protože dopisy jsme psát nemohli, jenom za odměnu, to ještě všelijak přeškrtnatý přišlo, jak škrtnali moje dopisy. To jsi mohl psát o zahrádce, mohl jsi psát: pазdravljajet Vas Ivan, pазdravljajet Vas ten a ten, mohl jsi napsat, co jsi chtěl. Všechno, co bylo náznakem, vše ti vyčernili, vyškrtnali. Takže, když jsem měl takové ujištění jako já, a věděl jsem, že se za mne modlí, a když jsem v dopise, třeba jenom náznakově měl řečeno něco, tak to bylo zlé. Jediný dopis jsem dostal, který mě strašně potěšil taky, kde to bylo otevřeně napsaný, to bylo od mojí maminky, a přišlo to, dostal jsem ho celej a nepřeškrtnanej. A tam byla napsaná píseň, to píší také v té knize: Té zemské naší vlasti jest jeden anděl dán, jenž těší v každé strasti, jak poručil mu Pán. On mír a pokoj nese, i tichost blažící, a trpělivost zve se ten anděl těšící. On vede spolehlivě tě trpkým bolem vším a mluví doufanlivě o čase krásnějším. Když kvílíš v svém neštěstí,

on klidně rozpráví; on kříž pomáhá nésti a všechno napraví. Když všechno volá: ‚Zoufej, vždyť spásy neuzříš!‘ - on za heslo má: ‚Doufej, vždyť brzy zvítězíš!‘ tak těší druh ten znalý, byť mnoho nemluvil, a zírá jen v tu dál, kde krásný kyne cíl. 259 To jsou krásná slova a představ si, že to přišlo celý. Dějou se zázraky, to si jinak nemůžeš vysvětlit. Jednou mi manželka poslala fotku syna Pavla, abych viděl, jak vypadá, protože když jsem odcházel z domova, mu byly tři měsíce. Pak jsem byl půldruhého roku na vojně, tři a půl roku v base, než jsem přišel. Z toho jsem je dva roky vůbec neviděl. Žádnou návštěvu jsem neměl, nic. Poslala mi fotku, tu fotku ti povolili za odměnu, potom, tak jako každé dopis, i tu fotografii jsi musel vrátit. To ti nenechali. Jenom přečíst, podívat se a musels to vrátit. Takovým stylem to šlo. Všecko se řídilo odměnou za výkon, za práci, za chování.“

Ze svého pobytu na jáchymovsku k otázce posilování víry autorovi podal následující výpověď:

„Bible a všechno s těma osobníma věcmi, to se naházelo do jednoho pytle. Takže Bibli jsi neměl. Čerpal jsi z toho, opakoval si, co ses kdysi naučil. Co tě drželo, to byla jediné pravidelná modlitba, co druzí třeba ani neviděli. Stál jsem u okna a modlil jsem se v duchu, zatímco druzí si tam povídali své všelijaké věci. Výhodu jsem měl, to byla skutečně velká výhoda, tam v Jáchymově, tam byl nějaký starý pán Tomeček, to píšu tam o tom v té knížce, kterému se podařilo získat Nový zákon, přes civilisty, kteří na šachtě pracovali. A když věděl, co jsem, že nejsem žádný bonzák a podobně, tak mi říká: pane Bláho, chtěl byste si taky přečíst Bibli? Já mu říkám: to víte, že jo! A on mi říká: tak podívejte, tady je Novej zákon. Budete vědět o něm jen vy, dávám ho sem, a ukázal mi místo, kam jej strká. To bylo na Jáchymově na baráku, kde bydleli, protože zvlášť byl lágř a zvlášť byla šachta. Tak to bylo na tom lágřu. Zajímavý bylo, že když jsme měli kolikrát nástup, dlouhodobě, stáli jsme, když se někdo ztratil nebo když se nemohli dopočítat, najednou jim počty nehrály. Třeba jsme stáli celého půldne na mrazu. Jim to bylo fuk, než si to dali dohromady. Všichni museli vyfárat, to bylo hrozný. Oni mezitím dělali, jak se říká tomu filcung.²⁶¹ Rozbourali úplně příčky v barákách, vysypali všechny poličky, co tam bylo, co jsme měli přiděl cukru nebo taky chleba. To vše bylo dohromady, sakum prásk. Krumpáčem vykopali a vypáčili, když to byly dřevěný baráky, strop a různé dílce. To vše nechali tak a my, když jsme přišli, jsme si to museli sesadit, dát to všechno dohromady. Každý si musel vybrat svoje věci, co bylo naše a zajímavý je, že ten Novej zákon vždycky obstál. Jednou dokonce ležel v hromadě těch věcí, ležel tam nahoře. Nevím jak, ale stalo se tak. Výhodou bylo, prostřednictvím toho pana Tomečka, pokud tam byl, si občas něco přečíst z Nového zákona. A zrovna tak o tom věděl ještě jeden člověk, ze sousední světnice, to byl jeden katolický farář, jeden tam byl. Jinak tam o katolickejch kněžích nevím, že by nás bylo víc z téhle branže. Ten Tomeček, to byl miliónovej člověk, starej člověk už, katolík, zbožnej katolík.“

Bláha v rozhovoru s autorem hovořil o tom, že bylo důležité vědět, že si člověk musel stát za svým názorem a nést případné důsledky.

„Víš, jedna věc, každý si říká: já, a to bych měl jít do basy, tady kvůli tomu! Tady jde o to první rozhodnutí, když si jednou řekneš: ne, já tohle nemůžu udělat, tak potom ti už je jedno, co se všechno děje. Někdo říká: jak jsi to mohl prožívat? Není to jednoduchý, ty už víš, že nemůžeš couvnout zpátky, buď jsem se rozhodl takhle a za tím jdu, tak je to Boží požadavek a nemohu jednat jinak. Pak už nehleďš na to, co s tebou bude. Jestli

dostaneš měsíc, rok nebo deset let anebo tě postaví ke zdi. Všechno bereš, Pán Bůh ti k tomu dá sílu, že to necítíš, že by ses bál. Tam vidím to, jak Hus si na hranici zpíval, že jde beze strachu, protože věděl, že nemůže jinak.“

Otázka stravy byla pro Bláhu mnohdy svízelná, neboť se na Mírově podávaly koňské polévky či upravené koňské maso, které adventisté podle biblických zásad nejedí, a proto takovou stravu odmítal a jedl často jen chléb.

„To bylo skoro každé den, buď koňské maso nebo polévka servírovaný. To jsem viděl na dvoře ty zdechlíny, jak ležely vzhůru nohama, přivezli to a nechali to nějaký čas na slunko, než to uklidili. To si říkáš: tohle se tady jí!“

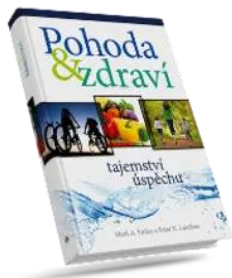
Z výpovědi je patrné, v jakých podmínkách se vězni se museli stravovat. Z pobytu na Cejlu uvádí následující vzpomínky:

„kilový bochníček, ten si představ, ten byl rozčtvrcenej na čtyři díly, a tu čtvrtku jsi měl na celý den. Když sis to snědl ráno, jako že to skoro všichni snědli při snídani, při tom černým lógru, pak už jsi neměl nic celej den. V sobotu nebo neděle, když přišla, se fasovala suchá strava, po obědě na večeři, a to byla buď lžička marmelády, dva olomoucké tvarůžky, lžička tvarohové brynzy nebo plátek salámu a jinýho nic, protože jsi chleba vyfasoval ráno a měl jsi počítat, že bude také večeře, a to jsi si měl schovat.

Pokračování příště

KNIHY PRO VÁS I VAŠE BLÍZKÉ...

Pohoda & zdraví

Medicína slibuje, že během několika desetiletí prodlouží délku lidského života... Avšak do té doby se můžeme sami postarat o to, abychom žili déle a hlavně kvalitněji. S tím souvisí naše touha po odpovědích na otázky: „Kdo jsme?“, „Jak jsme se sem dostali?“, „Co je smyslem našeho života?“

STAHUJ ZDARMA

Síla naděje

Na koho nikdy nedolehlo těžké břemeno povinností a úkolů, které musí splnit? Kdo si nikdy nepomyslel, že tolik věcí najednou prostě nezvládne? Koho nikdy netrápil pocit viny? Kdo nikdy nezápasil s nějakou závislostí?

STAHUJ ZDARMA

JOMO II.

Sázava · 22.–24. 11. 2024

Víkendové akce pro teenagery

POŠLETE bangladéšské dítě DO ŠKOLY?

Co je BanglaKids?

BanglaKids je dlouhodobý rozvojový program organizace ADRA zaměřený na podporu vzdělávání dětí a mladých lidí v Bangladéši.

Svou podporou umožníte vzdělání konkrétnímu dítěti z chudé rodiny v zemi, kde pod hranici chudoby žije více než 40% lidí a stejné procento neumí číst a psát.

JAK POMŮŽETE?

podporou můžete poskytnout...

Vzděláním
proti
chudobě

...DĚTEM

- vzdělání a školní pomůcky
- výživná teplá jídla
- lékařskou péči

550 - 900
Kč/měsíc

...CHUDÝM RODINÁM

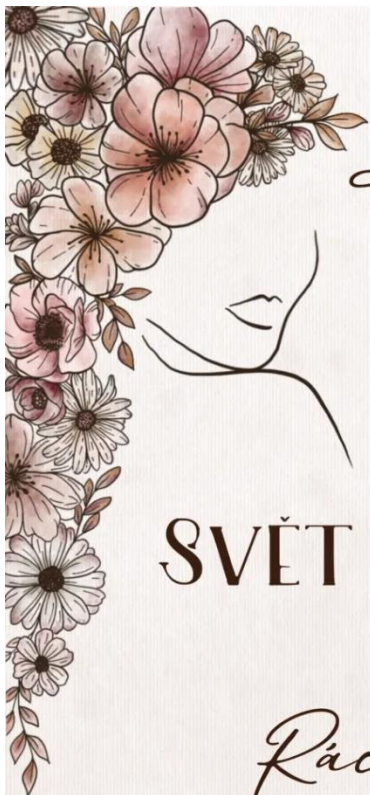
- potraviny: 50 kg rýže, potravinový balíček, sazenice stromů
- domácí zvířata: koza, tele, kuřata
- prostředky obživy: rybářská síť, šicí stroj, člun, rikša

DÁRKOVÝ
E-SHOP

 www.banglakids.cz
pomáháme dětem chodit do školy

Konference žen

3.-5. ŘÍJNA 2025
ŘC MALENOVICE

SVĚT UVNITŘ NÁS

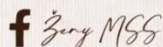
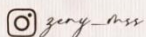
Rachel Bicová

KŘESŤANSKÁ PSYCHOTERAPEUTKA, SUPERVIZORKA A LEKTORKA

*„Hospodin je blízko ztrápeným soudcím,
skličeni v duchu zachráněni.“
Žalm*

CENA: 3 500 Kč

BLÍŽŠÍ INFORMACE A PŘIHLÁŠENÍ: [MSS.CASD.CZ](https://mss.casd.cz)

sbor CASD Tišnov pořádá

ADVENT *porta*

37. ročník

*“Žpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně,
zpívejte a hrajte Pánu...” (Ef 5:19)*

KDY: sobota 13. 9. 2025

KDE: zámek Kuřim

Program:

10:00 - sobotní škola

11:00 - kázání (Dan Gomola)

14:00 - program písní

Uvádí: Ota Sotirov

Ozvučení: Michálkovi

Kontakt: 733 652 470 - Petr Šnédar

DOPROVODNÁ BOHOSLUŽBA K 40. VÝROČÍ SBORU

HOST ROMAN BUCHEL

20.9.
9:30 HODIN

MODLITEBNA CASD,
PRAHA-SMÍCHOV
PEROUTKOVA 57,
PRAHA5

Výlet T.O.M. 21. 9. 2025

“Klánovický les”

Sraz: Praha hlavní nádraží v 9:30 hod.

Odjezd v 9:50 hod S61 (Os 28219)

Trasa: Od nádraží Úvaly^{start} po červené TZ ulicemi Jiráskova, Klánovická Rosenbaumovým parkem, s Alejí seniorů, dále Klostermannovou ulicí k rozcestníku Klánovický les² po NS Klánovickým lesem k odpočinkovému místu³, dále kolem zaniklé osady Hol⁴ a dalším odpočinkovým místem až k rozcestníku Zálesí⁵ na nádraží Praha – Klánovice ^{cíl}

Návrat: vlak Praha Klánovice → Praha – časté spojení (cca každých 20–30 min)

Délka trasy: cca 5,3 km

Na výlet se těší Radek Zelenka

Zveme Vás na setkání žen a dívek Smíchovského sboru,
otevřené diskusi a sdílení

NAŠE POSILUJÍCÍ ŽIVOTNÍ ZDROJE A PRAMENY POHODY

Diskusní setkání se vzájemnou inspirací
osobních cest ke klidu a harmonii.
Sdílení zájmů a koníčků, které jsou kořením
života. Ukázky či vzorky vítány.

SOBOTA 20. 9. 2025
OD 14.00 HODIN

Oddělení služby žen Sboru Praha Smíchov
Sbor CASD Praha Smíchov, Peroutkova 2482/57, Praha 5 – Smíchov
zastávka autobusu 137 Malvazinky II

kontakt: Simona Tejrovská, email: simona.tejrovska@gmail.com

SOŇA SÍLOVÁ

kazatelka s fotoaparátem

VERNISÁŽ FOTOGRAFIÍ

13. - 20. září 2025

Modlitebna sboru CASD Praha Smíchov
Peroutkova 57, Praha 5 – Smíchov

Zahájení 13. září 2025 ve foyeru modlitebny od 13:30 hodin

www.casdsmichov.cz

ABSALOM SE
PŘIPRAVÍ K ODJEZDU,
ALE JEŠTĚ PŘEDTÍM,
NEŽ OPUSTÍ MĚSTO...

JDĚTE KE VŠEM IZRAELSKÝM KMENŮM –
POZVĚTE JE, AŽ PŘIJDOU DO HEBRONU.
ŘEKNĚTE JIM TAKÉ, ŽE JAKMILE USLYŠÍ
POLNICE, MAJÍ VOLAT: „ABSALOM SE STAL
V HEBRONU KRÁLEM!”

V HEBRONU ABSALOM VYČKÁVÁ, DOKUD
NEDORAZÍ VELKÉ ZÁSTUPY JEHO
PŘÍVRŽENCŮ. PAK VYJDE PŘED LID...
ZAHLAHOLÍ POLNICE...

AŽ ŽIJE KRÁL
ABSALOM!

ABSALOM
SE STAL
V HEBRONU
KRÁLEM.

POTOM ABSALOM POŠLE PRO
ACHITOFELA, HLAVNÍHO
PORADCE SVÉHO OTCE.

VŠECHNO
JDE PŘESNĚ
PODLE PLÁNU.

VÝBORNĚ. POKUD
SE KRÁL DAVID POKUSÍ
VZPOURU POTLAČIT,
NEBUDE MÍT
ŠANCI – PROTOŽE TI
RADÍM JÁ!

Pokračování příště